

- **Mi az isten?**
- **Isten a legfőbb lény**
- **Az isten a semmiből valami**
- **Az istenanyagból való szellem**
- **A képzeletben létező isten**
- **A vallás az idealizmus, a képzelet világa**
- **Természetfeletti**
- **A képzelet**
- **Hiszékenység**

Mi az isten?

Az isten tulajdonságait konkrétan, bizonyíthatóan, a valóságnak megfelelően senki sem tudja megmondani. A következetesen objektív tudomány szerint semmilyen ismeret, tudományos értékű tény, következtetés sincs az istenről. Istenről nincs tudományosan igazol tény.

Az istenben hívők a saját fantáziájuknak, erkölcsüknek, érdeküknek megfelelően értelmezik isten kitalált tulajdonságait, de nincs konkrét, a valóságnak megfelelő tudományosan ellenőrizhető információjuk róla.

Az istenben hívők feltételezik, képzelik, hogy isten mindenható, mindentudó, tökéletes, bölcs, igazságos, jóságos, szerető, mindenütt jelenlévő, változatlan, igazmondó, stb., az egyetlen ami mindörökké létezik, ami a semmiből teremtette a világot.

Azonban isten létét semmivel sem tudják bizonyítani.

Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, így a tudomány állítása, a tudományos következtetés szerint mindörökké létezik, tehát az anyagot nem teremthette senki és semmi, főleg nem a semmiből.

A következetesen objektív tudomány szerint:

Csak az anyag a létező, és minden létező az csak anyag.

Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg.

A semmi, a nem létező.

Az isten a hívők szerint a nem létezőből, a semmiből teremtette a létezőt, az anyagot, de ez csak képzelődés, mert ellent mond a tudománynak.

Választani kell, vagy a tudomány állítása vagy a tudomány által nem bizonyított képzelt állítás az igaz.

Az isten léte tudományosan nem igazolható.

Valamely állítás megítélésekor mi a különbség a tévedés, a képzelődés, a hazudo-

zás, a szélhámoság között, ha a végeredmény ugyanaz? A lényeg, a meghatározó, az hogy nem igaz állítás, a valóságban nem igazolható.

A következőket objektív tudomány szerint csak az anyag létezik, az állítólagos teremtőjéről, aki a semmiből való szellem, azonban semmi objektív ismeret sincs.

De akkor mi az isten?

A következőket objektív tudomány szerint a világegyetemben csak a természet törvényeinek engedelmeskedő anyag létezik, ami nem teremthető és nem semmisíthető meg, más objektíven bizonyíthatóan mindörökké létezőt még nem fedeztek fel.

Másnak, így az istennek, az állítólagos természetfelettinek nyoma sincs. Az isten a tudomány szerint csak a képzelet szülötte, ezért ez idealizmus, mert a valóságban nem, csak a képzeletben, a kitalált virtuális világban létező valami, fantázia csupán, még ha a legfőbb valami is.

Istent és a természetfeletti világot a tudomány még nem fedezte fel, nyoma sincs.

Az anyagot a tudomány igazolja, csak az anyag létezik.

Isten a legfőbb lény

A kapitalista és az isten valóban felsőbbrendű?! Az isten vonatkozásában viszonylag könnyű ezt megválaszolni, mert a következőket objektív világnézet és tudomány szerint nincs isten, mert semmilyen tulajdonságáról nincs tudományos módszerrel vizsgált bizonyíték. Az isten csak a képzeletben létezik, fantázia csupán.

A kapitalista legfontosabb jellemzője azonban a felsőbbrendű kizsákmányolás és élősködés, ez a kapitalizmus motorja, enélkül nem működik.

A kapitalista felsőbbrendű ember a proletárok felett.

Persze nem mindegyik kapitalista gonosz felsőbbrendű, mert igenis vannak és elég sokan, akik az egész emberiség számára hasznosak, még akkor is, ha kizsákmányolók és alapvetően a saját profitjuk az első, mert a bér-rabszolgaság, a kizsákmányolás a kapitalizmus működési módja és az erkölce miatt elkerülhetetlen.

Azonban a kizsákmányoló az felsőbbrendű a bér-rabszolgákhoz képest. Amíg kapitalizmus van, addig lesznek felsőbbrendűen élősködő kizsákmányolók. Az isten a legfőbb lény víziója ezt a modellt támogatja. Bár az isten csak egy kitalált vízió, de a célnak megfelelő.

A legfőbb lény isteni minta egy felsőbbrendű viszony az isten és az emberiség között, ami a kapitalizmusban is működik a kapitalista és a proletárok között.

Azért ragaszkodik a valláshoz a kapitalizmus, mert csak így képes uralkodni élősködni a bér-rabszolga beszélőszerszám dolgozó proletárok felett. A tudományos világnézet erre alkalmatlan.

Bár nyilvánvaló, hogy az intelligens kapitalista a vallást tudománytalannak tartja, de a kizsákmányoló, élősködő, felsőbbrendű érdeke határozza meg a tudatát. Neki ez minta bevált és a képzelt isten és a kapitalista felsőbbrendűségét elfogadják a bér-rabszolgák.

A kapitalizmusnak uralkodnia kell a bér-rabszolgák tudata felett, mert a kizsákmányolás miatt ez a hasznos és elkerülhetetlen a számára, ezért ragaszkodik a valláshoz, az isteni legfőbb lény mintához, minden butasága, tudománytalansága ellenére is.

Ez hatékony segítség a felsőbbrendű élősködő kizsákmányoláshoz.

Isten a vallás szerint a természetfeletti hatalommal rendelkező legfőbb lény, aki a világegyetemet, benne az anyagot a semmiből teremtette, elindította az anyag mozgását, létrehozta a formákat, megalkotta és uralkodik a természet törvényei felett, ami nyilvánvalóan rá nem vonatkozik, mert anyag nélküli öntörvényű szellemi lény.

Isten szellem tehát anyag nélküli valami, azonban a gondolkodó anyag, az ember számára észlelhetetlen, a hívők csak képzelik a létezését. Mert az isten a semmi anyagból van, aki a világegyetemen kívül a semmiben létező semmi valami. Tehát az isten, a legfőbb lény az anyag nélküli semmi, a nincs, vagyis a nem létező.

Bravó! Isten a semmiben létező semmi valami?!

Amit a tudomány nem ismer, a hívők azonban csak hiszik, de nem tudják, hogy **mi az isten**, a semmi valami. Persze a hívőknek az isten az nem a semmi, hanem a valami. A semmi valami az mi? **Isten!?**

Ami a következetesen objektív tudomány szerint létezik az csak az anyag, így ha az isten létezik, létezne, akkor ő is csak anyagból van vagy lehetne, az istenanyagból, a szellemanyagból, a semmianyagból. Azonban istent, a természetfeletti szellemvilágot tudományosan még nem fedezték fel, nyoma sincs, így a léte csak képzelgés, vagyis idealizmus csupán. Bár ki tudja, némi objektív tudományos bizonyíték jól jönne az elfogadásához, de nincs.

Filozófiai kislexikon

vallás: ... azoknak a külső hatalmaknak fantasztikus visszatükröződése az emberek fejében, melyek mindennapi létezésük felett uralkodnak, olyan visszatükröződése, amelyben a földi hatalmak földöntúli hatalmak formáját öltik.” (Marx-Engels Művei. 20. köt. 309. old.) ... A vallási képzetekben a szakadatlanul változó társadalmi létfeltételek, és mindenekelőtt az emberek termelési viszonyainak jellege tükröződik vissza fantasztikus módon. A vallásos fantázia szülte természetfeletti lények, a túlvilági életre vonatkozó képek letörölhetetlenül magukon viselik földi eredetük bélyegét ... A vallás létét kiváltó ... tényező az antagonisztikus alakulatokban az osztályelnyomás, az ember ember általi kizsákmányolása. ... A vallás történeti jelenség, amelyet elkerülhetetlenül hoztak létre egy bizonyos fejlettségi fokon a társadalom életfeltételei, és amely az osztály nélküli kommunista társadalomban megszűnik.

Az isten a semmiből valami

Az isten szellemnek, mivel anyag nélküli semmi valami, így a semmiből való valami teremtése az nem semmi furcsaság, hanem ez tudománytalan butaság, hiszékenység. Ugyanis az isten a vallás szerint nem anyagi valami, hanem szellem valami, vagyis a semmi anyag, így valójában a semmi valami, ami nem rendelkezik az elemi részecskékkal, az atomokkal, elektronokkal, fotonokkal, kvarkokkal, stb. sem. Így nem rendelkezik a teremtéshez szükséges semmilyen tömeggel, energiával, vagyis semmivel sem. Bár az istennek semmilyen tulajdonságáról konkrétan senki nem tud semmit, így erről csak fecsegni, tudománytalanul képzelegni lehet.

Igazolhatóan az isten szellemnek a semmi valaminek a semmiből való teremtéshez szükséges valamiről nem lehet tudni semmi objektív valóságot, így ebben a zagyvaságban minden bizonyíték nélkül csak vakon, bután hiszékenyen hinni lehet.

A vallás ilyen, mert az anyag nélküli semmi valaminek az isten szellemnek a világ-egyetem semmiből való teremtésében hisz, ami már valami, de erről semmit objektíven nem tud bizonyítani. Ez azonban a hiszékenység nélkül nem működik.

A teremtés előtt az isten szellem a nem létező univerzumon kívül a semmi valami-ben volt és a semmin kívül nem volt semmi sem, csak egyszerűen az isten szellem a semmi valami, így ebből a semmiből a semmi valaminek kellett a valamit létrehozni, teremteni, hmmm ... csupa semmi, ez örület. Ki érti ezt meg, ki fogadja ezt el? Ezt csak a hiszékenyek fogadják el.

Isten

„**Isten:** az összes vallásban a Legfőbb Lény, ... Minden létezés, mozgás és élet forrása, maga a transzcendencia. ...

Istenség: mint az élet és halál ura, a világ alkotója és kormányzója, ... olyan felsőbbrendű lény, aki túl van a világunkon, aki szellem és halhatatlan ... A legfőbb lény önmagát magyarázza, fölötte nincs úr. ...

a világ első okáról, a mindenség alapjáról és végső céljáról: Isten a lét teljessége, minden lét forrása, a természet, a tört., a kinyilatkoztatás és az egyéni élet alfája és omegája, minden szellemi élet tartalma és minden törekvés végső célja.“

„**Miből teremtette Isten a világot?** Isten a világot a semmiből teremtette; elegendő volt hozzá az ő pusztá akarata.“

„**Szent Ágoston tanítása a világ teremtéséről:** Isten a világot önzetlen jóságából fakadóan teremtette, senki és semmi nem kényszerítette rá. Minden dolog csakis csak Istennek köszönheti a létét. ... A teremtés előtt nem volt semmi: Ágoston számára a „**semmiből való teremtés**” már teológiai hagyomány része. A világot Isten vagy semmiből kellett, hogy teremtsen – vagy önmagából (mert rajta kívül nem létezett más semmi). De magából nem teremtethette, mert akkor egyenlő lenne vele. Ágoston szerint bármilyen teremtés előtti anyag létezésének a feltételezése tagadja Isten mindenhatóságát. Elvetette azt a világszemléletet, miszerint Isten, egy már előre meglévő nem teremtett anyagból formálta volna meg a világot. ... A teremtés azt jelenti, hogy Istentől származik az anyagság és az anyagságot befogadó forma is. ... Isten az első létező, aki a semmiből teremtett és egyedül rá mondható csak, hogy örökléttel bír.“

Az istenanyagból való szellem

A következetesen objektív tudomány szerint csak az anyag létezik, a tudományos módszerrel másra nincs bizonyíték, ez a materializmus tudományos világnézete.

Ha észlelhetően, ha a következetesen objektív tudományos módszerrel következtethetően, bizonyíthatóan létezne az isten szellem valami, akkor az is csak anyagból lenne - talán az istenanyagból vagy a szellemanyagból.

Mi az istenanyag?

Az istenanyag az valójában a semmi, a nem anyag, aminek nincsenek atomjai, a semmiből épül fel. Nulla anyag, nulla energia. Így az istenanyag a semmianyag, a semmi.

Mi az isten?

Az isten a semmianyagból van. Nincs energiája, semmije sincs, azonban mindörökké az univerzumom kívül a semmiben lebegő szuper okos valami. Azonban képes

anyagot és energiát teremteni a semmiből ez a semmi valami. Van aki ezt elhiszi? Van! A hiszékeny ember.

Valósként elfogadásához azonban előbb még a tudományos módszerrel fel kellene fedezni az istent, a szellemvilágot, a semmianyagot, de eddig még nyoma sincs az isten anyagi, szellemi formának.

A képzelet szülte magyarázat nem bizonyíték, ha nyoma sincs a valóságban. Ilyen alapokra építenek a vallások. Ezért az elfogadásához csak a hiszékenység szükséges és elégséges is. Hinni kell és kész.

A vallás nem a tudományos gondolkodásra, hanem a hitre, a hiszékenységre, a képzelődésre építi világnézetét, amit azonban nem tud bizonyítani.

A képzeletben létező isten

A világegyetemben létező formák létrejöttéhez, a mozgásához, a változásához, a fejlődéséhez nem szükséges külső céltudatos ok, természetfeletti erő, istenek, szellemek, világsszellem, stb., ami valójában a következetesen objektív tudomány szerint nincs is, mert a tudományos módszerrel nem észlelhető az objektív valóságban. Ez alól kivétel a gondolkodó anyagaz ember tevékenysége.

A természetfeletti, az isten létezésére adott magyarázat pedig sohasem a következetesen objektív tudományos módszer alapján történik, mert az idealizmus, a vallás ezt valójában nem szereti, nem tűri, a képzelet az úr.

Az isten, a szellemvilág a tudományos módszerrel észlelhetetlen, mert nem a valóság része, tudományos alapon a következtetése ellentmondásos, csak a képzeletben létezik. Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, mindörökké mozgásban, változásban létezik, így ami létrejött az csak az anyagban rejlő lehetőségnek köszönheti létét.

Az isten, a szellemvilág csak a hiszékenyek képzeletében derengő hamis vízió és semmi köze az objektív valósághoz.

A legfőbb lény az isten létével nem az a legnagyobb probléma, hogy létezik vagy sem, ezt a tudomány akár ki is deríthetné, ha az objektív valóság lenne. Ki is derítette, az isten léte a tudományos módszerrel nem igazolható, így nem létezik.

A probléma az idealizmus hibája, képzeletvilága miatt van, mert az isten léte egyszerűen csak egy kitalált, spekulált valami, nem az objektív valóság része, ezért nem lehet a következetesen objektív tudományos módszer alapján észlelni, bizonyítani, cáfolni sem.

A materializmus világnézete csak az objektív valóságot fogadja el, azt amit a tudományos módszer bizonyít, az isten azonban nem a valóságban hanem csak a képzeletben létezik.

De nem is kell sem bizonyítani sem cáfolni, mert az isten, a szellemvilág létének állítását semmilyen objektív tudományos módszerrel nem támasztották alá, így nincs miről véleményt alkotni. Az olyan állítást, amit tudományos módszerrel nem támasztanak alá, az nem érvényes állítás, nem kell figyelembe venni, el kell vetni. Az isten létének az állítását még nem támasztotta alá semmilyen tudományos módszerrel készült bizonyíték, így a képzelet, a fantázia birodalmában tartozik csupán.

Az isten léte képzelgés csupán. Így a hiszékenység szükséges az isten létének az el-

fogadásához,

de bármennyien is elhiszik ezt, senki sem képes objektíven bizonyítani. Na ez a legnagyobb hiba. A következetesen objektív tudomány következtetése szerint az isten nem létezik az objektív valóságban, mert semmilyen tulajdonsága sem észlelhető, nem figyelhető meg. Az objektív valóságon kívüli a képzelet, a fantázia világa, ott létezik csak az isten a valóságban azonban sehol sem.

A vallás az idealizmus, a képzelet világa

A vallás az idealizmus, a képzelet világa, ami következetesen a hiszékenységre támaszkodik. A képzelet szülte világkép azonban nem tudományos, ha a valóság ezt nem igazolja. Ilyen tudománytalan a vallás képzeletvilága, mert a kitalált, a képzelt világnézetét, az istent, a szellemvilágot, a teremtést, stb., senki sem tudja objektíven a tudományos módszerrel bebizonyítani.

A különböző világnézeteket, így a vallás képzeletvilágát is a valóságban a következetesen objektív tudományos módszerrel ellenőrizni kell, azért hogy tudományosan értékelhető legyen, mert a valóságban ellenőrizhető tudományos bizonyíték nélküli állítás elfogadása az tudománytalan, amihez a hiszékenység elkerülhetetlenül szükséges.

A vallás képzeletvilága a hiszékenységre, a nem tudományra, nem a tudományos módszerre alapozza világnézetének elfogadását, állításainak nem kell megfelelnie az objektív valóságnak, az objektív igazságnak, elég azt csak a képzelet segítségével, a tudományosan következtelen spekulációval igazolni. Bár igaz és reális részeit a valóságból, a tapasztalatból, az életből nyeri, mert máshonnan nem is lehetne, de végül is a hamis világképét tudománytalan magyarázattal a képzeletre alapozottan alakítja ki, ettől idealizmus. Nincs olyan hamisság, szélhámosság, hazugság, világnézet, amely ne tartalmazzon valósat is, de ettől még összességében, lényegében nem válik az objektív valósággá, ha a valóság ezt nem igazolja.

A vallás idealista tudománytalan világnézet, ezért az objektív világ megismerésére alkalmatlan, valójában nem is akarja objektíven a valóságot megismerni, a kitalált, a képzelt világképét szeretné az objektív valóságnak látni, elhinni, elhíttetni, azonban ez nem az emberiség valódi érdeke.

A vallás az általa elképzelt világot az objektív valóságnak tartja, pedig az csak egy általa kitalált vízió, amit nem szükséges objektíven a tudományos módszerrel bizonyítani, így ezt csak hiszékenyen el kell hinni. Azonban csak a tudás, mégpedig a következetesen objektív tudományos világnézetre alapozott tudás, a dialektikus materializmus az, ami segíti az emberiség létérdekét és az emberré válást. A vallás képzeletvilága az idealizmus, nem a tudományosan bizonyíthatóan létező valóság.

A vallás nem támaszkodik a következetesen objektív tudományra, éppen hogy nem, így világnézete nem lehet objektív tudományos hipotézis sem, csak egy fantázia, ami a képzeletre alapozott spekuláció eredménye csupán, a valóságtól nagyon távol áll. Azonban a tudomány állításait következtelenül, de mégiscsak felhasználja a hamis, a képzelt, az idealista világnézete magyarázatára, de mivel nem következetesen objektív, így végül mégiscsak a hit maradhat állításai igazolására, amit bizonyíték nélkül hiszékenyen hinni kell és kész.

Természetfeletti

A természetfeletti szellemvilág, az anyag nélküli valami az csak kitalált vízió, aminek semmi köze az objektív valósághoz, mert a tudomány szerint nem létezik. A léte nem bizonyítható, sőt nem is kell következetesen objektíven a tudományos módszerrel bizonyítani, a hívőknek csak el kell hinniük és kész.

A természetfeletti szellemvilág a következetesen objektív tudományos módszerrel nem észlelhető, nem bizonyítható, a hívei számára nem is kell bizonyítani. A természetfeletti szellemvilág létének az állítása valótlan tudománytalan állítás, alapvetően a butaságra, a félelemre, a hiszékenységre épül, nem szereti, nem tűri a tudományos világnézetet.

A természetfeletti szellemvilág hívei ezt a virtuális képzelt világot valóságnak fogadják el, úgy mintha a valóság lenne, a tudatukban ez valóságosnak tűnik, pedig konkrétan nem tudnak róla semmit.

Az istenről, a szellemi lényekről, a természetfelettről nincs semmilyen következetesen objektív tudományos tény, magyarázat, objektív bizonyíték. Így ennek a világképnek az elfogadásához alapvetően a hiszékenység szükséges.

A megmagyarázhatatlan valami az nem a nemlétező természetfeletti hatalom műve, hanem csak ismeretlen, előbb-utóbb ismertté válhat.

Persze az emberiség nem tud mindent megismerni, de amire szüksége van, azt a tudományos módszerrel megfejt.

Marxista fogalomlexikon

Vallás: az emberek mindennapi léte fölött uralkodó külső erőnek fantasztikus tükröződése az emberek fejében, amelyben a természeti erők természetfeletti formát öltenek. ... A vallás alapvető és döntő ismérve: a természetfelettibe vetett hitt.

Isten: természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja.

Filozófiai kislexikon

Valamely képzet vallásos jellegének fő meghatározó ismérve, hogy természetfelettibe vetett hittel kapcsolatos. Ide tartozik, először is, természetfeletti lények (istenek, szellemek) reális létében, másodsor, természetes jelenségek közötti természetfeletti kapcsolatok létezésében (mágia, totemizmus), és harmadszor, anyagi tárgyak természetfeletti tulajdonságaiban (fetiszizmus) való hit. A vallásos ember hite szerint a természetfeletti lények, erők, ill. tulajdonságok pozitívan vagy negatívan befolyásolhatják az életét, ezért minden vallás bizonyos előírásokat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy a hívő hogyan viselkedjék a természetfeletttel szemben. Ezek az előírások a vallásos kultuszban realizálódnak.

A képzelet

A képzelet a gondolkodó ember számára nagyon fontos az ismert jelenségek alaposabb megértésében, de még inkább hasznos a világ ismeretlen vagy nem eléggé ismert jelenségeinek magyarázatára, amit még a meglévő ismeretekkel nem lehet kellően megérteni, mert nincs rá megfelelő objektív tudományos magyarázat.

Azonban a képzelet segítségével készült modell lehet az objektív valóságra támaszkodó, de lehet hamis is. Az objektív valóságtól eltávolodó képzelet szülte vagy az objektív valóságot mellőző magyarázat elvezethet és el is vezet a valójában az objektív valóságban nem létezőnek valósághoz való elfogadására is, ez az idealizmus képzeletvilága.

A materializmus alapján a képzelet az objektív valóság megismerését szolgálja, állításainak a tudományos módszerrel bizonyíthatóan az objektív igazságnak kell lennie. Az idealizmus azonban alapvetően megmarad a hamis nem létező képzeletvilágban, az állításainak nem szükséges objektív igazságnak, a következetesen objektív tudományos módszerrel igazolhatónak lennie.

A materializmus képzeletvilága segítő vezérfonal a megismerésben, de nem térhet el az objektív valóságtól, mindig el kell jutnia oda, ami az idealizmusra nem mondható el, éppen hogy nem.

A lényeges különbség a materializmus és az idealizmus képzeletvilága között az, hogy a képzelet szülte magyarázat megfelel-e az objektív valóságnak vagy sem, az hogy a következetesen objektív tudományos módszer igazolja vagy sem. Csak a materializmus világnézete törekszik a tudományos módszerrel az objektív valóság megismerésére, az idealizmus megmarad a képzeletvilágban, még akkor is ha a tudományos módszerrel vizsgálva az hamis. Ilyenek például a vallások különböző istenei, szellemei, a világszellem, stb. amelyek csak a spekulációval kitalált képzeletvilágban találhatók meg a valóságban azonban nem észlelhetők, nyomuk sincs.

„**Idealizmus:** filozófiai irányzat, amely a filozófia alapkérdésének megoldása tekintetében a materializmussal ellentétes, amennyiben a szellemi, a nem anyagi elsődlegességéből és az anyagi másodlagosságából indul ki. Ez viszi közel a valláshoz, amely szerint a világ időben és térben véges, s az isten teremtette. ... a marxizmus-leninizmus az idealizmus valamennyi válfaját két csoportra osztja: objektív idealizmus, amely a valóság alapjául egy megszemélyesített vagy személytelen szellemet, valamilyen világ-feletti Én tudatát fogadja el, és szubjektív idealizmusra, amely az egyéni tudatra építi a világot. A szubjektív és az objektív idealizmus közti különbség nem abszolút.“

„**Isten:** természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja; a zsidó vallásban – Jahve, az iszlámban – Allah, a kereszténységben – a Szentháromság (az Atya-, a Fiú- és a Szentlélekisten) stb. az istenképzetek alkotják a vallás mai formáinak alapját.“

A képzelet képessége nagyon fontos a megismerés számára, de csínján kell vele bánni. A képzelet segíti az emberiséget az ismeretlen felfedezésében, az útkeresésében, de ez ingoványos út és néha valóban az ingoványba akár a katasztrófába is vezethet.

A képzelet útján óvatosan, körültekintően kell járni, az idealizmus azonban mégis alapvetően a képzelet útján marad, világnézete nem támaszkodik következetesen az objektív tudományos módszerre, az objektív valóságra, éppen hogy nem, bár a tudomány eredményeit felhasználja hamis állításainak, elméletének alátámasztására.

Hiszékenység

A vallás képzeletvilága alkalmas a **társadalmi haladás** ellen, ami a hiszékenységre, a tudománytalanságra, a tekintélyre alapul, csak ezért használja fel a kapitalizmus, mert nem érdeke a gondolkodó emberré válás, azonban érdeke a gondolkodó állat emberi forma konzerválása, ehhez az élősködése érdekében szüksége van a hiszékeny emberiségre.

A **társadalmi haladás** a demokrácia, az emberi jogok fejlődését jelenti, a végcél a kommunizmus, a gondolkodó emberiség világa. A gondolkodó állat még képtelen a kollektívizmusra, a tudományos világnézetre, az ember az embernek a farkasa még, a kapitalizmus végéig azonban dominánsan csak ez lehetséges.

A kapitalizmus szükségszerűen még csak az emberiség gondolkodó állat korszaka, a beszélőszerszámok világa. A kapitalizmust a hiszékenységre támaszkodó világnézettel és az ennek megfelelő erkölccsel lehet csak kordában tartani, erre a vallás idealizmusa, tudománytalan képzeletvilága kitűnően alkalmas.

Az isteni és a kapitalista felsőbbrendűség elfogadásához a **hiszékenység** elkerülhetetlenül szükséges. Mert, ha a bérrabszolgák gondolkodnának a sorsukon, akkor lázadoznának, harcolnának emberi jogaikért.

„Hiszékenység: Olyan tulajdonsága valakinek, amelynél fogva könnyen hisz, vagyis a másoktól mondottakat vizsgálat nélkül mint valókat, megtörténeteket elfogadja. ... Könnyen félrevezethető (személy), aki bármiben könnyen hisz, bármit gondolkodás nélkül elfogad.“

Vallás hiszékenység nélkül nem létezik.

A vallásra a hiszékenység a jellemző, mert nem igényli, nem túri, nem szereti a következetesen objektív tudományos bizonyítékokat, a valóság alapján a gondolkodást.

A hiszékeny hívők vakon, gondolkodás nélkül elfogadják a vallási tekintélyek vízióit. A vallás a tudományt a tudománytalansága bizonyítására használja fel.

A vallás a világnézetét a hiszékenység mellett a tudomány eredményeinek következtelen felhasználásával is bizonyítani szeretné, ami ellen valójában harcol. Bizonyítani akarja a nemlétező semmi valami létezését, amit azonban saját maga képzelt, spekulált, fantáziált, kitalált, és azt még el is hiszi.

Sok mindent nem ismer még az emberiség, sok jelenségre nincs következetesen objektív tudományos magyarázat, azonban ezeket nem szabad az objektivitást nélkülözve a tudományoskodó spekulációval, a tudománytalan idealista képzelet alapján megmagyarázni, hiszékenyen elfogadni.

A különböző vallásokban a képzelet által kitalált világnézetekben a hiszékenységgel elfogadott jellemzők, tulajdonságok változatosan eltérően jelentkeznek.

De vajon megfelel ez az objektív valóságnak?

Mert a lényeg ezekben a képzetekben az, hogy a semmi az valami létező, amit azonban nem lehet és nem is kell bizonyítani. Lehet a semmiből valami és fordítva?

Lehet a semmi az valami?

Vajon mi a semmiben létező anyag nélküli semmi, az isten valami? Aki azonban tökéletes, mindentudó és mindenható? Lehet ez az objektív valóság? Aligha, mert a vallás ezeket az állításokat nem tudja és nem is akarja objektíven bizonyítani, hinni

kell és kész, ez azonban csak a képzelet világa, idealizmus csupán.

Értelmes dolog ez?

A kapitalizmus számára azonban a felsőbbrendűség, a hiszékenység a kizsákmányoláshoz, az élőködéshez elkerülhetetlenül szükséges, ezért kedveli a vallást.

Marxista fogalomlexikon

Hit: „valamely jelenség igaz voltának bizonyítás nélküli elismerése. A természetfeletti (isten, angyalok, ördögök stb.) vetett vak hit minden vallás alkotóeleme. Ebben az értelemben a hit nem különbözik a babonától.

A vallási hit ellentétben áll a tudással.

Mindamellettt sok idealista filozófus próbálja összebékíteni a hitet és a tudást, vagy a hitet a tudás helyébe állítani (Fideizmus).

Köznapi értelemben a hit olyan tudományos következtetésekbe, hipotézisekbe vetett meggyőződés, amelyeket az adott pillanatban még nem lehet kísérleti úton bizonyítani. Az ilyen hit a már elért és gyakorlatban kipróbált tudásra épül.“

Salánki László, 2026.06.18. Maglód